

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 25 mars 2015*

”Statligt stöd — Folkhälsa — Stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur — Beslut i vilket stödet förklaras delvis förenligt och delvis oförenligt med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt som går någon emot — Upptagande till sakprövning — Begreppet fördel — Begreppet selektivitet”

I mål T-538/11,

Konungariket Belgien, företrätt av C. Pochet och J.-C. Halleux, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten L. Van den Hende,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företräd av H. van Vliet och S. Thomas, därefter av H. van Vliet och S. Noë, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2011/678/EU av den 27 juli 2011 om det statliga stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur som Belgien har genomfört (statligt stöd C 44/08 (f.d. NN 45/04)) (EUT L 274, s. 36),

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna I. Pelikánová och E. Buttigieg (referent),

justitiesekreterare: handläggaren J. Plingers,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 5 september 2014,

följande

* Rättegångsspråk: nederländska.

Dom

Tillämpliga bestämmelser

Förordning nr 999/2001

- 1 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, s. 1) antogs med stöd av artikel 152.4 b EG. Såsom framgår av skäl 2 i förordningen, syftar den till antagande av särskilda bestämmelser om förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (TSE), bland annat bovin spongiform encefalopati (BSE), med hänsyn till omfattningen av den hälsorisk som människor och djur utsätts för.
- 2 I artikel 6.1 första stycket i nämnda förordning, med rubriken "Övervakningssystem", föreskrivs följande:

"Varje medlemsstat skall genomföra ett årligt övervakningsprogram för BSE och scrapie i enlighet med kapitel A i bilaga III. Ett screeningförfarande med hjälp av snabbtest skall ingå i detta program."
- 3 I den ursprungliga lydelsen av del I i kapitel A i bilaga III till förordning nr 999/2001 uppställdes minimikrav för ett program för övervakning av BSE hos nötkreatur. Där föreskrevs, bland annat, att vissa delpopulationer av nötkreatur som var äldre än 30 månader skulle väljas ut för programmet, inbegripet djur som slaktats under normala förhållanden för att användas som livsmedel.
- 4 I den ursprungliga lydelsen av del IV i kapitel A i bilaga III föreskrevs dessutom följande:

"Medlemsstaterna skall se till att inga delar av djurkroppar som det tagits prov på i enlighet med denna bilaga används som livsmedel, foder och gödningsmedel innan laboratorieundersökningar har slutförts med negativt resultat."
- 5 I kommissionens förordning (EG) nr 1248/2001 av den 22 juni 2001 om ändring av bilagorna III, X och XI i förordning nr 999/2001 (EGT L 173, s. 12) föreskrevs, från och med den 1 juli 2001, en skyldighet att utföra snabbtest för BSE på alla nötkreatur äldre än 24 månader som nödslaktats.
- 6 Genom kommissionens förordning (EG) nr 1494/2002 av den 21 augusti 2002 om ändring av bilagorna III, VII och XI till förordning nr 999/2001 (EGT L 225, s. 3) utsträcktes denna skyldighet till alla nötkreatur äldre än 24 månader som dött eller som avlivats för andra syften än för att användas som livsmedel.

TSE-riktlinjerna

- 7 År 2002 antog Europeiska gemenskapernas kommission gemenskapens riktlinjer för statligt stöd när det gäller TSE-test, döda djur och slaktavfall (EGT C 324, s. 2) (nedan kallade TSE-riktlinjerna).
- 8 I punkt 12 i TSE-riktlinjerna preciseras att de "rör statligt stöd till kostnader för TSE-test, döda djur och slaktavfall, som beviljas aktörer som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av djur och animalieprodukter som omfattas av bilaga I till fördraget".

- 9 Såvitt särskilt avser TSE-tester anges följande i punkterna 23–25 i TSE-riktlinjerna:
- ”23. För att främja åtgärder för att skydda djurs och människors hälsa har kommissionen beslutat att den ska fortsätta att godkänna statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för TSE-test enligt principerna i punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn.
24. Från och med den 1 januari 2003 får ... det totala direkta och indirekta offentliga stödet, inklusive gemenskapsbetalningar, till obligatoriska BSE-test av nötboskap som slaktats för att användas som livsmedel inte överstiga 40 euro per test. Skyldigheten att utföra test får vara grundad på gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning. Detta belopp gäller hela testkostnaden omfattande testutrustning, provtagning, transport, undersökning, lagring och destruering av proverna. Detta belopp kan i framtiden komma att reduceras till följd av att testkostnaderna sjunker.
25. Statligt stöd till kostnaderna för TSE-test skall betalas ut till den aktör hos vilken prov skall tas för testen. För att underlätta administrationen av sådant statligt stöd får stödet betalas ut till laboratorierna i stället, på villkor att det går att visa att hela stödbeloppet vidarebefordras till aktören. Om den aktör hos vilken prov skall tas för testen tar emot statligt stöd direkt eller indirekt måste detta återspeglas i att denne aktör i motsvarande grad begär ett lägre pris.”
- 10 Såvitt slutligen avser sådant olagligt statligt stöd för TSE-tester och BSE-tester som har beviljats före den 1 januari 2003, anges i punkt 45 i TSE-riktlinjerna att kommissionen kommer att utvärdera förenligheten av sådant stöd mot bakgrund av punkt 11.4 i Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (EGT C 28, 2000, s. 2) (nedan kallade riktlinjerna för jordbruksstöd 2000–2006) och sin praxis sedan 2001 när det gäller att godta sådant stöd upp till 100 procent.

Bakgrund till tvisten

Förfarandet vid kommissionen

- 11 I januari och februari 2004 fick kommissionen in klagomål angående ett förslag till kunglig förordning genom vilken det i Belgien skulle införas en skattelikhande avgift för att finansiera BSE-tester.
- 12 I skrivelse av den 27 januari 2004 begärde kommissionen upplysningar från Konungariket Belgien i detta avseende.
- 13 Konungariket Belgien besvarade begäran om upplysningar genom en skrivelse av den 6 februari 2004. Medlemsstaten uppgav för kommissionen att BSE-tester sedan den 1 januari 2001 på grundval av förordning nr 999/2001 var obligatoriska i Belgien för nötkreatur som var äldre än 30 månader och för nötkreatur som var äldre än 24 månader och som nödslaktats. Det angavs också att kostnaderna för de obligatoriska BSE-testerna hade finansierats av statskassan under perioden 1 januari–31 december 2001 och av Bureau d’Intervention et de Restitution Belge (BIRB) sedan den 1 januari 2002.
- 14 Parallellt med detta anmälde Konungariket Belgien, genom skrivelse av den 23 januari 2004, registrerad den 28 januari, ett förslag till kunglig förordning om finansiering av TSE-tester på djur. Förslaget registrerades med nummer N 54/04.
- 15 Enligt förslaget till kunglig förordning hade dessa stöd beviljats och avgifter tagits ut redan från och med den 1 januari 2002, varför förslaget den 19 juli 2004 registrerades såsom avseende icke anmält stöd, med nummer NN 45/04.

- 16 Genom skrivelse av den 26 november 2008 delgav kommissionen Konungariket Belgien sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 EG angående finansieringen av de TSE-tester som utförts i Belgien under perioden 1 januari 2001–31 december 2005 och uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter. Beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 16 januari 2009 (EUT C 11, s. 8).
- 17 Kommissionen fick inte in några synpunkter från berörda parter.
- 18 Konungariket Belgien inkom med sina synpunkter till kommissionen genom skrivelse av den 25 februari 2009.

Det angripna beslutet

- 19 Den 27 juli 2011 antog kommissionen beslut 2011/678/EU om det statliga stöd till finansiering av screening efter TSE hos nötkreatur som Belgien har genomfört (statligt stöd C 44/08 (f.d. NN 45/04)) (EUT L 274, s. 36) (nedan kallat det angripna beslutet).
- 20 Kommissionen granskade för det första det belgiska systemet för finansiering av de obligatoriska BSE-testerna för att kontrollera om det uppfyllde de fyra kumulativa villkoren för att det ska vara fråga om statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF.
- 21 Kommissionen fann härvid att kostnaderna för BSE-testerna i sin helhet hade finansierats av statskassan under perioden 1 januari–31 december 2001, och att de under perioden 1 januari 2002–30 juni 2004 hade finansierats av BIRB, ett offentligt federalt organ som är en juridisk person och underordnat det belgiska jordbruks- och näringsministeriet (ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes), med tillgång till ett statligt anslag som är infört i budgeten för BIRB:s tillsynsmyndighet på federal nivå samt vissa egna medel. Kommissionen påpekade också att de obligatoriska BSE-testerna under perioden 1 juli–30 november 2004 hade finansierats av Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire (AFSCA), ett offentligt organ som är en juridisk person. Enligt lag av den 4 februari 2000 om inrättandet av AFSCA (loi du 4 février 2000 relative à la création de l'AFSCA) finansierades detta organ genom olika inkomster såsom ersättningar (det vill säga avgifter), skattelikhande avgifter samt intäkter från administrativa straffavgifter och gåvor. Vad gäller perioden 1 december 2004–31 december 2005 konstaterade kommissionen slutligen att de obligatoriska BSE-testerna hade finansierats dels genom en ersättning på 10,70 euro per testat nötkreatur vilken betalats av slakterierna, som sedan övervältrat kostnaden på sina kunder, dels genom finansiering från AFSCA:s egna medel och de återbetalningspliktiga förskotten från statskassan.
- 22 Kommissionen slog således fast att de obligatoriska BSE-testerna, under perioden 1 januari 2001–31 december 2005, hade finansierats med statliga medel, men att den del av kostnaden för dessa tester som sedan den 1 december 2004 hade finansierats genom ersättningen på 10,70 euro per testat nötkreatur inte hade finansierats med statliga medel.
- 23 Vidare kontrollerade kommissionen om det belgiska systemet för finansiering av obligatoriska BSE-tester hade inneburit en selektiv ekonomisk fördel för vissa företag eller viss produktion.
- 24 Vad gällde finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna med statliga medel, däribland avgifter, fann kommissionen att kostnaderna för obligatoriska kontroller i fråga om produktion eller saluföring av produkter är kostnader som i normala fall belastar ett företags budget. Att Konungariket Belgien sedan den 1 januari 2001 hade bekostat dessa tester hade därför medfört en fördel för uppfödare, slakterier och andra företag som bearbetar, behandlar, säljer eller saluför produkter av nötkreatur som omfattas av sådana obligatoriska tester. Priset för testerna hade betalats direkt till laboratorierna – vilka hade till uppgift att utföra testerna på begäran av slakterierna – som fakturerade AFSCA för testkostnaderna.

- 25 Kommissionen fann dessutom att villkoret om selektivitet var uppfyllt, eftersom den ovan beskrivna fördelen var förbehållen en viss sektor, nämligen ”den som föder upp sådana djur som omfattas av BSE-tester”.
- 26 Såvitt avser finansieringen av obligatoriska BSE-tester genom ersättningar, det vill säga avgifter som betalats av sektorn, fann kommissionen att den inte hade inneburit någon fördel för näringsidkarna i nötköttssektorn, eftersom ersättningen hade betalats av mottagarna av AFSCA:s tjänster och utgjorde vederlag för dessa tjänster.
- 27 Slutligen konstaterade kommissionen att den berörda åtgärden hade snedvridit eller hotat att snedvrida konkurrensen och att den hade påverkat handeln mellan medlemsstaterna.
- 28 Mot bakgrund av det ovan anförda slog kommissionen fast att finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna genom statliga medel utgjorde statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF.
- 29 För det andra påpekade kommissionen att det berörda stödet var olagligt för perioden 1 januari 2001–30 juni 2004, eftersom det hade beviljats i strid med artikel 108.3 FEUF.
- 30 Kommissionen konstaterade på denna punkt att stödet från och med den 1 januari 2003 hade omfattats av det undantag från anmälningsskyldigheten som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna [107 FEUF] och [108 FEUF] på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (EUT L 1, 2004, s. 1). Eftersom villkoren i förordningen inte var uppfyllda var stödet dock olagligt.
- 31 För det tredje kontrollerade kommissionen om det fanns ett tvingande samband mellan intäkterna från de ersättningar genom vilka AFSCA finansieras, vilka tagits ut sedan den 1 juli 2004, och finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna. Eftersom något sådant samband inte kunde konstateras, fann kommissionen att ersättningarna inte utgjorde en integrerad del av stödet i fråga.
- 32 För det fjärde gjorde kommissionen en bedömning av om det berörda stödet var förenligt med den inre marknaden och kontrollerade således om villkoren i TSE-riktlinjerna var uppfyllda i det aktuella fallet.
- 33 Vad gäller den finansiering av de obligatoriska BSE-tester som beviljats olagligen före den 1 januari 2003, alltså innan TSE-riktlinjerna trädde i kraft, konstaterade kommissionen att villkoren i punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbruksstöd 2000–2006, till vilka det hänvisas i punkt 45 i TSE-riktlinjerna, var uppfyllda. Den fann således att det stöd som beviljats under perioden 1 januari 2001–31 december 2002 var förenligt med den inre marknaden.
- 34 Vad gäller den finansiering av de obligatoriska BSE-testerna som beviljats under perioden 1 januari 2003–31 december 2005 slog kommissionen fast att det var enbart villkoret i punkt 24 i TSE-riktlinjerna – att det nationella stödet och gemenskapsstödet inte får överstiga 40 euro per test – som inte var uppfyllt under perioden den 1 januari 2003–30 juni 2004. Stödet hade överstigit nämnda gräns med totalt 6 619 810,74 euro.
- 35 För det femte och sista konstaterade kommissionen att det av Konungariket Belgien föreslagna systemet för återkrav av stöd överstigande 40 euro per test stred mot bestämmelserna om återkrav av olagligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden.
- 36 Kommissionen fann sammanfattningsvis att Konungariket Belgien i strid med artikel 108.3 FEUF olagligen hade genomfört stöd för finansiering av obligatoriska BSE-tester under perioden 1 januari 2001–30 juni 2004.

- 37 Vidare konstaterade kommissionen att stödet var förenligt med den inre marknaden förutom vad gäller de belopp, beviljade under perioden 1 januari 2003–30 juni 2004, som översteg gränsen på 40 euro per test.
- 38 Slutligen slog kommissionen fast att det olagliga och med den inre marknaden oförenliga stödet skulle återkrävas, med undantag för det stöd som hade beviljats särskilda projekt som vid den tidpunkt då stödet beviljades uppfyllde samtliga villkor i den tillämpliga förordningen om stöd av mindre betydelse.
- 39 Det angripna beslutets artikeldel har följande lydelse:

”Artikel 1

1. De åtgärder som finansieras genom ersättningar är inte stöd.
2. Finansieringen av BSE-tester genom statliga medel är ett stöd som är förenligt med den inre marknaden och går till jordbrukare, slakterier och andra enheter som bearbetar, behandlar, säljer eller saluför produkter av nötkreatur som omfattas av en obligatorisk BSE-undersökning för perioden 1 januari 2001–31 december 2002 samt för perioden 1 juli 2004–31 december 2005.
3. Finansieringen av BSE-tester genom statliga medel för perioden 1 januari 2003–30 juni 2004 är ett stöd som är förenligt med den inre marknaden och går till jordbrukare, slakterier och andra enheter som bearbetar, behandlar, säljer eller saluför produkter av nötkreatur som omfattas av en obligatorisk BSE-undersökning för belopp på högst 40 euro per test. De belopp som överskrider 40 euro per test är oförenliga med den inre marknaden och ska återkrävas, med undantag för stöd som har beviljats särskilda projekt som vid den tidpunkt då stödet beviljades uppfylld[e] samtliga villkor i den tillämpliga förordningen om stöd av mindre betydelse.
4. Belgien har olagligt tillämpat stödet för finansiering av BSE-tester i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget under perioden 1 januari 2001–30 juni 2004.

Artikel 2

1. Belgien ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1.3 och 1.4.

...

Artikel 3

Återkravet av det stöd som avses i artikel 1.3 och 1.4 ska ske omedelbart och effektivt.

Belgien ska se till att detta beslut verkställs inom fyra månader från delgivningen av beslutet.

Artikel 4

1. Inom två månader från den dag då detta beslut har delgivits ska Belgien lämna följande uppgifter till kommissionen:
 - a) En förteckning över de stödmottagare som har tagit emot det stöd som avses i artikel 1.3 och 1.4 och det totala stödbelopp som var och en av dem tagit emot.
 - b) Det sammanlagda belopp (stödbelopp och ränta på återkravet) som ska återkrävas från stödmottagaren.

...

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.”

Förfarandet och parternas yrkanden

- 40 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 10 oktober 2011 väckte Konungariket Belgien förevarande talan.
- 41 Konungariket Belgien har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet med undantag av artikel 1.1, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 42 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan i den del den inte kan tas upp till sakprövning och ogilla talan i övrigt,
 - i andra hand ogilla talan, och
 - förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.
- 43 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (första avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och anmodade parterna, som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, att skriftligen besvara vissa frågor. Parterna har efterkommit dessa åtgärder för processledning inom de förelagda fristerna.
- 44 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 5 september 2014.

Rättslig bedömning

Upptagande till sakprövning

- 45 Utan att formellt anföra någon invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i rättegångsreglerna har kommissionen yrkat att tribunalen ska avvisa talan såvitt den avser artikel 1.2 och 1.3 första meningen i det angripna beslutet, där det slås fast att den berörda åtgärden utgör statligt stöd som är förenligt med den inre marknaden. Artikeldelen är enligt kommissionen i denna del inte en rättsakt mot vilken talan kan väckas enligt artikel 263 FEUF, eftersom den inte har bindande rättsverkningar som kan påverka Konungariket Belgiens intressen.
- 46 I repliken har Konungariket Belgien yrkat att tribunalen ska ta upp talan till sakprövning, särskilt såvitt den riktar sig mot artikel 1.2 och 1.3 i det angripna beslutet.
- 47 Det framgår av fast rättspraxis avseende talan om ogiltigförklaring som väckts av medlemsstaterna eller av institutionerna att alla bestämmelser – oavsett form – som antas av institutionerna och som är avsedda att ha bindande rättsverkningar anses utgöra sådana akter mot vilka talan kan väckas i den mening som avses i artikel 263 FEUF (dom av den 31 mars 1971, kommissionen/rådet, 22/70, REG, EU:C:1971:32, punkt 42, dom av den 2 mars 1994, parlamentet/rådet, C-316/91, REG, EU:C:1994:76,

punkt 8, och dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, C-463/10 P och C-475/10 P, REU, EU:C:2011:656, punkt 36). Dessutom framgår det av rättspraxis att en medlemsstat är behörig att väcka talan om ogiltigförklaring av en akt som har bindande rättsverkningar utan att medlemsstaten måste visa att den har ett berättigat intresse av att få saken prövad (dom Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, se ovan, EU:C:2011:656, punkt 36, och dom av den 20 september 2012, Frankrike/kommissionen, T-154/10, REU, EU:T:2012:452, punkt 37).

- 48 Innan det kan avgöras om talan kan väckas mot det angripna beslutet ska det således prövas om det utgör en akt som är avsedd att ha bindande rättsverkningar (se, för ett liknande resonemang, dom Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, punkt 47 ovan, EU:C:2011:656, punkt 40), vilket ska avgöras mot bakgrund av dess innehåll (dom Frankrike/kommissionen, punkt 47 ovan, EU:T:2012:452, punkt 37).
- 49 I det aktuella fallet har artikel 1.2 och 1.3 första meningen, där kommissionen konstaterar att den berörda åtgärden utgör statligt stöd och förklarar att det delvis är förenligt med den inre marknaden, nödvändigtvis bindande rättsverkningar och utgör således en akt mot vilken talan kan väckas i enlighet med artikel 263 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2011, kommissionen/Nederländerna, C-279/08 P, REU, EU:C:2011:551, punkterna 35–42).
- 50 Den rättspraxis som kommissionen har hänvisat till föranleder ingen annan bedömning.
- 51 Vad gäller det mål i vilket domstolen meddelade beslutet av den 28 januari 2004, Nederländerna/kommissionen (C-164/02, REG, EU:C:2004:54), är det tillräckligt att konstatera att skälet för avvisningen av Konungariket Nederländernas talan, som riktades mot ett kommissionsbeslut i vilket en stödåtgärd hade konstaterats förenlig med den inre marknaden, var att nämnda medlemsstat hade yrkat ogiltigförklaring av beslutet ”i den utsträckning som kommissionen i detta beslut fastställ[de] att de stöd som beviljats hamnmyndigheter ... utg[jorde] statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG”, trots att detta inte hade fastställts i artikeldelen i nämnda kommissionsbeslut.
- 52 I domen kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan (EU:C:2011:551) fann domstolen vidare inte – i motsats till vad kommissionen har påstått – att en medlemsstats uttryckliga bestridande, särskilt vid anmälan, av att en åtgärd ska kvalificeras som statligt stöd är en omständighet som är ”avgörande” för huruvida det är möjligt att sakpröva en talan som medlemsstaten har riktat mot ett beslut i vilket åtgärden förklarats förenlig med den inre marknaden.
- 53 I domen kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan (EU:C:2011:551) fann domstolen nämligen att ett beslut, grundat på artikel 107.1 och 107.3 FEUF, i vilket den berörda åtgärden kvalificerats som statligt stöd samtidigt som den förklarats förenlig med den gemensamma marknaden, ska anses som en akt mot vilken talan kan väckas enligt artikel 263 FEUF. En felaktig kvalificering av en åtgärd som statligt stöd får nämligen rättsliga följder för den anmälade medlemsstaten, eftersom denna åtgärd ständigt övervakas och utsätts för en regelbunden kontroll av kommissionen. Medlemsstaten får följaktligen ett mer begränsat handlingsutrymme vid genomförandet av den anmälda åtgärden (dom kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan, EU:C:2011:551, punkterna 41 och 42).
- 54 Kommissionens påstående att Konungariket Belgien före det administrativa förfarandet åtminstone underförstått hade medgett att den berörda åtgärden utgjorde statligt stöd kan inte, ens om det skulle antas vara styrkt, påverka bedömningen av frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning. Kommissionen har i dupliken själv medgett att det faktum att Konungariket Belgien tidigare har medgett att den berörda åtgärden utgjorde stöd inte, i strikt rättsligt hänseende, innebär att nämnda medlemsstat förlorar rätten att bestrida att så är fallet.
- 55 Med hänsyn till det ovan anförda finner tribunalen att talan kan tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

- 56 Konungariket Belgien har som enda grund för talan gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF. Enligt nämnda medlemsstat utgjorde nämligen kommissionens kvalificering av finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna som statligt stöd felaktig rättstillämpning.
- 57 Konungariket Belgien anser närmare bestämt att ett av villkoren för att det ska anses vara fråga om statligt stöd inte är uppfyllt i det aktuella fallet, nämligen villkoret att den berörda åtgärden ska medföra en selektiv fördel.
- 58 Den enda grunden kan delas upp i fem delgrunder. Den första avser att det inte har skett någon minskning av en kostnad som normalt belastar ett företags budget. Enligt den andra delgrunden har finansieringen av obligatoriska BSE-tester inte varit föremål för harmonisering. Den tredje delgrunden avser att den berörda åtgärden inte har medfört överkompensation. Enligt den fjärde delgrunden är den berörda åtgärden inte selektiv och enligt den femte delgrunden är de system för finansiering av obligatoriska BSE-tester som är i kraft i övriga medlemsstater inte relevanta för bedömningen av villkoret om selektivitet.
- 59 Tribunalen anser att det är lämpligt att först pröva den andra delgrunden och därefter den första, den fjärde, den femte och den tredje delgrunden.

Den andra delgrunden: Finansieringen av obligatoriska BSE-tester har inte varit föremål för harmonisering

- 60 Konungariket Belgien har gjort gällande att finansieringen av obligatoriska BSE-tester i Europeiska unionen inte har harmoniserats och att det därmed stod medlemsstaten fritt att stå kostnaderna för dessa tester utan att detta kan ifrågasättas utifrån lagstiftningen om statligt stöd.
- 61 Kommissionen anser att talan inte kan bifallas såvitt avser denna delgrund.
- 62 Det framgår av rättspraxis att syftet med artikel 107 FEUF är att förhindra att handeln mellan medlemsstaterna påverkas av att myndigheterna beviljar fördelar som på olika sätt snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion (dom av den 2 juli 1974, Italien/kommissionen, 173/73, REG, EU:C:1974:71, punkt 26, och dom av den 15 juni 2006, Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 och C-41/05, REG, EU:C:2006:403, punkt 27).
- 63 För att säkerställa förbudet mot statligt stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna genom att snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen, åläggs kommissionen en särskild kontrollskyldighet i artikel 108 FEUF. Genom samma bestämmelse åläggs medlemsstaterna precisa skyldigheter för att underlätta kommissionens uppgift och för att undvika att kommissionen ställs inför ett fullbordat faktum (dom av den 8 november 2001, Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, REG, EU:C:2001:598, punkt 23).
- 64 Beträffande planer på att vidta eller ändra stödåtgärder krävs enligt artikel 108.3 FEUF att kommissionen ska underrättas i så god tid att den kan yttra sig över dessa. Enligt samma punkt ska kommissionen utan dröjsmål inleda det kontradiktoriska förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget, om den anser att en plan som den underrättats om inte är förenlig med den inre marknaden. I artikel 108.3 sista meningen FEUF stadgas slutligen entydigt att medlemsstaten inte får genomföra den planerade åtgärden förrän detta förfarande har lett till ett slutgiltigt beslut (dom Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, punkt 63 ovan, EU:C:2001:598, punkt 24).

- 65 Det ska även påpekas att medlemsstaters åtgärder på områden som inte har harmoniserats i Europeiska unionen inte är undantagna från tillämpningsområdet för lagstiftningen om kontroll av statligt stöd. Motsatsen skulle med nödvändighet medföra att artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF förlorade sin ändamålsenliga verkan.
- 66 Exempelvis kan statliga åtgärder på områden där medlemsstaterna har exklusiv befogenhet, såsom området för direkt beskattning, bedömas mot bakgrund av artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 november 2011, kommissionen/Government of Gibraltar och Förenade kungariket, C-106/09 P och C-107/09 P, REU, EU:C:2011:732; dom av den 29 mars 2012, 3M Italia, C-417/10, REU, EU:C:2012:184, punkt 25, och beslut av den 29 mars 2012, Safilo, C-529/10, EU:C:2012:188, punkt 18).
- 67 Med hänsyn till det ovan anförda var Konungariket Belgien således skyldigt att säkerställa att medlemsstaten inte åsidosatte artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF genom att stå kostnaderna för de obligatoriska BSE-testerna, och detta oberoende av huruvida finansieringen av nämnda tester hade varit föremål för harmonisering i Europeiska unionen.
- 68 Det kan redan av detta skäl slås fast att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den andra delgrunden, och det är härvid inte nödvändigt att pröva de argument som Konungariket Belgien har anfört till stöd för att finansieringen av obligatoriska BSE-tester inte har varit föremål för harmonisering, vilka argument saknar relevans.

Den första delgrunden: Stödet har inte minskat någon kostnad som normalt belastar ett företags budget

- 69 Konungariket Belgien har gjort gällande att kommissionen gjorde fel när den slog fast att den berörda åtgärden medförde en ekonomisk fördel.
- 70 Kommissionen anser att talan inte kan bifallas såvitt avser denna delgrund.
- 71 I artikel 107.1 FEUF definieras statligt stöd som stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion och påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Begreppet statligt stöd i denna bestämmelse är vidare än begreppet subvention. Det omfattar nämligen inte enbart konkreta förmåner som subventioner utan även åtgärder som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar ett företags budget och som därigenom, utan att det är fråga om subventioner i strikt bemärkelse, är av samma beskaffenhet och har samma effekter. Tillhandahållande av varor eller tjänster på förmånliga villkor är exempel på indirekta förmåner med samma effekter som subventioner (se dom kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan, EU:C:2011:551, punkt 86 och där angiven rättspraxis).
- 72 Av rättspraxis framgår även att åtgärder, av vilket slag de än är, som direkt eller indirekt kan gynna företag, liksom åtgärder som kan anses ge det mottagande företaget en ekonomisk fördel som det inte skulle ha erhållit under normala marknadsmässiga villkor, ska anses utgöra stöd (se dom kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan, EU:C:2011:551, punkt 87 och där angiven rättspraxis).
- 73 Konungariket Belgien har inte bestritt att de obligatoriska BSE-testerna under perioden 1 januari 2001 –31 december 2005 finansierades med statliga medel. Det ska således prövas huruvida kommissionens bedömning i det angripna beslutet, att finansieringen befriade företagen i nötköttssektorn från en kostnad som normalt belastar deras budget, utgjorde felaktig rättstillämpning.
- 74 Inledningsvis ska det erinras om att kommissionen i skäl 90 i det angripna beslutet slog fast att kostnader för obligatoriska kontroller i fråga om produktion eller saluföring av produkter, såsom de obligatoriska BSE-testerna, är en kostnad som normalt belastar företagets budget.

- 75 Konungariket Belgien har för det första gjort gällande att skyldigheten att genomföra BSE-tester inte är en följd av normala marknadsmässiga villkor, utan av ett ingripande från staten. Medlemsstaten har i detta avseende hänvisat till generaladvokaten Jacobs förslag i målet GEMO (C-126/01, REG, EU:C:2002:273). I förslaget förklarade han att "normalt" innebär "enligt normala marknadsvillkor, det vill säga enligt villkoren på en marknad utan statligt stöd eller marknadsstörningar" (förslag till avgörande av generaladvokaten Jacobs i målet GEMO, EU:C:2002:273, se ovan, EU:C:2002:273, punkt 77). I det nu aktuella fallet skulle de obligatoriska testerna, utan ingripande från staten, således inte utgöra en kostnad som normalt belastar budgeten för näringsidkarna i nötköttssektorn.
- 76 Begreppet "kostnader som normalt belastar ett företags budget" omfattar emellertid bland annat sådana extra kostnader som företagen måste bära på grund av skyldigheter enligt lag eller andra föreskrifter eller avtal som är tillämpliga på en ekonomisk verksamhet (se, analogt, dom Italien/kommissionen, punkt 62 ovan, EU:C:1974:71, punkt 33, dom av den 5 oktober 1999, Frankrike/kommissionen, C-251/97, REG, EU:C:1999:480, punkt 40, och dom av den 3 mars 2005, Heiser, C-172/03, REG, EU:C:2005:130, punkt 38).
- 77 Det var således inte fel av kommissionen att slå fast att kostnaden för kontroller i fråga om produktion eller saluföring av produkter, vilka gjorts obligatoriska genom en bestämmelse i lag eller andra föreskrifter, såsom de obligatoriska BSE-testerna, utgör en kostnad som normalt belastar ett företags budget.
- 78 Konungariket Belgiens argument kan således inte godtas.
- 79 Konungariket Belgien har för det andra gjort gällande att finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna genom statliga medel inte ger någon fördel till näringsidkarna i nötköttssektorn, eftersom skyldigheten att utföra testerna har införts till skydd för ett allmänintresse, nämligen skyddet för folkhälsan.
- 80 Det ska härvid anmärkas att domstolen vid upprepade tillfällen har slagit fast att det i artikel 107.1 FEUF inte tas någon hänsyn till de statliga åtgärdernas orsaker eller syften, utan åtgärderna definieras där med utgångspunkt i vilka verkningar de har (dom Italien/kommissionen, punkt 62 ovan, EU:C:1974:71, punkt 27, dom av den 12 december 2002, Belgien/kommissionen, C-5/01, REG, EU:C:2002:754, punkt 45, och dom kommissionen/Government of Gibraltar och Förenade kungariket, punkt 66 ovan, EU:C:2011:732, punkt 87).
- 81 Det påstådda syftet med den berörda åtgärden – att skydda folkhälsan – räcker således inte, ens om det antas vara korrekt, för att kommissionens kvalificering av åtgärden i det angripna beslutet såsom statligt stöd ska anses felaktig.
- 82 Konungariket Belgiens argument kan således inte godtas.
- 83 Konungariket Belgien har för det tredje hävdade att förevarande mål skiljer sig från det mål i vilket domstolen meddelade dom av den 20 november 2003, GEMO, C-126/01, REG, EU:C:2003:622. I det målet fann domstolen att Republiken Frankrike genom att stå för kostnaderna för insamling och destruktion av djurkadaver och slaktavfall hade gett en fördel till uppfödare och slakterier, eftersom dessa kostnader sammanhänge med deras ekonomiska verksamhet.
- 84 Konungariket Belgien har härvid gjort gällande att principen att förorenaren ska betala, vilken tillämpades av domstolen i domen GEMO, punkt 83 ovan (EU:C:2003:622), inte är tillämplig i förevarande mål. Djurkadaver och slaktavfall är en externalitet som hänger samman med uppfödarens och slakteriers verksamhet, till skillnad från BSE som är en sjukdom som inte är en direkt följd av uppfödarens och slakteriers verksamhet och som således inte har något klart och direkt samband med en specifik producent eller ett särskilt företag. Enligt medlemsstaten bekräftas denna ståndpunkt av

TSE-riktlinjerna. I avsnitten IV och V, som behandlar ”döda djur”respektive ”slaktavfall”, hänvisas det nämligen uttryckligen till principen om att förorenaren ska betala, medan någon sådan hänvisning inte finns i avsnitt III i nämnda riktlinjer, vilket behandlar TSE-tester.

- 85 Begreppet ”kostnader som normalt belastar ett företags budget” omfattar emellertid inte enbart kostnader som är en följd av tillämpningen av principen att förorenaren ska betala. Inte ens om det antas att principen inte är tillämplig i det aktuella målet, påverkar detta sålunda bedömningen ovan i punkt 76.
- 86 Konungariket Belgiens argument kan således inte godtas.
- 87 Konungariket Belgien har vidare, med hänvisning till dom av den 5 februari 1976, *Conceria Bresciani* (87/75, REG, EU:C:1976:18) och dom av den 15 december 1993, *Ligur Carni m.fl.* (C-277/91, C-318/91 och C-319/91, REG, EU:C:1993:927), gjort gällande att ett system med obligatoriska kontroller vilket, såsom i det aktuella fallet, ska skydda folkhälsan inte är en tjänst som tillhandahålls företagen och som dessa i regel måste betala för.
- 88 Tribunalen noterar härvid att domstolen i de domar till vilka det hänvisats i föregående punkt fann att de avgifter som prövades i målen – vilka avsåg hälsoskyddskontroller av importerade varor till skydd för allmänintresset, med avseende på vilka liknande kontroller redan hade utförts i ursprungslandet – inte kunde anses utgöra en motprestation för en tjänst och att det ankom på samhället att bära kostnaderna för nämnda kontroller.
- 89 Det ska dock påpekas att domstolen i ovannämnda domar enbart prövade frågan huruvida finansieringen av vissa hälsoskyddskontroller var förenlig med bestämmelserna om fri rörlighet för varor. Den prövade alltså inte frågan huruvida finansieringen var laglig enligt artikel 107.1 FEUF.
- 90 Den rättspraxis som Konungariket Belgien har hänvisat till är således inte relevant i förevarande mål.
- 91 Konungariket Belgiens argument kan således inte godtas.
- 92 För det fjärde och sista har Konungariket Belgien gjort gällande att de obligatoriska BSE-testerna är knutna till medlemsstatens utövande av sina offentliga maktbefogenheter. De är således inte av en sådan ekonomisk karaktär som motiverar tillämpning av konkurrensreglerna i EUF-fördraget. Medlemsstaten anser följaktligen att den själv kunde stå hela kostnaden för nämnda tester utan att denna åtgärd ska anses ha utgjort statligt stöd.
- 93 I svaret på en skriftlig fråga från tribunalen har Konungariket Belgien närmare redogjort för det argument som beskrivits i föregående punkt och därvid angett att organiseringen av BSE-testerna, inbegripet organiseringen av finansieringen av dem, ingår i utövandet av offentliga maktbefogenheter.
- 94 Det räcker härvid att konstatera, såsom kommissionen har gjort utan att i det avseendet ha motsagts av Konungariket Belgien, att den nationella lagstiftningen bara ålägger näringsidkarna i nötköttssektorn att se till att nötkreatur som ska slaktas testas för BSE innan kött, fett och inälvor får saluföras, vilket inte innebär att de utövar offentliga maktbefogenheter.
- 95 Följaktligen kan argumentet ovan i punkt 92 inte påverka bedömningen att kostnaden för de obligatoriska BSE-testerna är en kostnad som näringsidkarna i nötköttssektorn är skyldiga att bära inom ramen för deras ekonomiska verksamhet (se ovan punkterna 69–86).

96 Under alla omständigheter påpekar tribunalen slutligen att det förhållandet att kostnader åläggs företagen genom nationell lagstiftning, och att dessa kostnader således nödvändigtvis omfattas av den berörda medlemsstatens utövande av sina offentliga maktbefogenheter, inte hindrar att kostnaderna kvalificeras som ”kostnader som normalt belastar ett företags budget”, såsom framgår av den rättspraxis till vilken det hänvisats ovan i punkt 76.

97 Konungariket Belgiens argument kan således inte godtas.

98 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första delgrunden.

Den fjärde delgrunden: Den berörda åtgärden är inte av selektiv karaktär

99 Konungariket Belgien har gjort gällande att kommissionens bedömning att den berörda åtgärden var selektiv utgjorde felaktig rättstillämpning.

100 Kommissionen anser att talan inte kan bifallas såvitt avser denna delgrund.

101 Det följer av fast rättspraxis att samtliga villkor i artikel 107.1 FEUF ska vara uppfyllda för att en åtgärd ska utgöra statligt stöd (dom kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan, EU:C:2011:551, point 61). Såsom påpekats ovan i punkt 71 utgör en ekonomisk fördel som ges av en medlemsstat stöd enbart om den kan gynna vissa företag eller viss produktion (dom kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan, EU:C:2011:551, punkt 61).

102 För att det ska anses styrkt att den anmälda åtgärden tillämpas selektivt på vissa företag eller viss produktion ankommer det således på kommissionen att visa att denna åtgärd innebär att företag, vilka med hänsyn till syftet med den berörda åtgärden i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i jämförbara situationer, behandlas olika (dom kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan, EU:C:2011:551, punkt 62).

103 Det ska emellertid påpekas att begreppet statligt stöd inte avser sådana åtgärder som innebär att företag behandlas olika med avseende på kostnader när denna skillnad följer av arten av eller strukturen på det system i vilket kostnaderna ingår. Det ankommer på den medlemsstat som har infört en sådan skillnad i behandling i fråga om kostnader att styrka att skillnaden i behandling verkligen är motiverad mot bakgrund av det aktuella systemets art och struktur (dom kommissionen/Nederländerna, punkt 49 ovan, EU:C:2011:551, punkt 62).

104 I det aktuella målet erinrar tribunalen om att kommissionen hade fog för sin bedömning i skäl 90 i det angripna beslutet att kostnaden för obligatoriska kontroller i fråga om produktion eller saluföring av produkter är en kostnad som normalt belastar ett företags budget (se ovan punkt 77).

105 Genom den berörda åtgärden minskade Konungariket Belgien således de kostnader som normalt belastar ett företags budget.

106 I skäl 92 i det angripna beslutet fann kommissionen dessutom att den berörda fördelen i Belgien var förbehållen enbart en viss sektor, nämligen ”den som föder upp sådana djur som omfattas av BSE-tester”.

107 Tribunalen påpekar härvid att kommissionen som svar på en skriftlig fråga från tribunalen har förklarat att ”den sektor som föder upp sådana djur som omfattas av BSE-tester” ska anses bestå av alla de näringsidkare i nötköttssektorn som i det angripna beslutet hade identifierats som mottagare av det berörda stödet, närmare bestämt uppfödare, slakterier och andra företag som bearbetar, behandlar, säljer eller saluför produkter av nötkreatur som omfattas av obligatoriska BSE-tester.

- 108 Med hänsyn till den rättspraxis till vilken det hänvisats ovan i punkt 101 delar tribunalen kommissionens bedömning i skäl 92 i det angripna beslutet att den berörda åtgärden var selektiv.
- 109 Konungariket Belgien har gjort gällande att kommissionen, som har bevisbördan för att finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna var av selektiv karaktär, inte har styrkt att finansieringen innebar att företag, vilka med hänsyn till syftet med den berörda åtgärden i faktiskt och rättsligt hänseende befann sig i jämförbara situationer, behandlades olika.
- 110 Kommissionen konstaterade emellertid att näringsidkarna i nötköttssektorn fick en fördel som inte erbjöds företag i andra sektorer. De kontroller som näringsidkarna var skyldiga att genomföra innan deras varor fick släppas ut på marknaden eller saluföras ställdes nämligen kostnadsfritt till deras förfogande, medan företag från andra sektorer inte hade någon sådan möjlighet. Detta har inte bestritts av Konungariket Belgien.
- 111 Kommissionen hade således fog för sin bedömning att Konungariket Belgien införde en skillnad i behandlingen av olika företag såvitt avser vissa kostnader, i den mening som avses i den rättspraxis till vilken det hänvisats ovan i punkt 101.
- 112 Konungariket Belgiens argument kan således inte godtas.
- 113 Konungariket Belgien har vidare hävdat att den berörda åtgärdens selektiva karaktär enbart kan bedömas mot bakgrund av de företag som producerar, saluför eller bearbetar de produkter som omfattas av de obligatoriska BSE-testerna, eftersom övriga företag i faktiskt och rättsligt hänseende inte befinner sig i en jämförbar situation.
- 114 Tribunalen erinrar härvid om att en åtgärds selektiva karaktär ska bedömas i förhållande till samtliga företag och inte i förhållande till de företag som erhåller samma fördel inom samma grupp (dom av den 11 juni 2009, Italien/kommissionen, T-222/04, REG, EU:T:2009:194, punkt 66, och dom av den 13 september 2012, Italien/kommissionen, T-379/09, EU:T:2012:422, punkt 47).
- 115 Dessutom ska det påpekas att även om Konungariket Belgien genom sitt argument att enbart sådana företag som producerar, saluför eller bearbetar de produkter som är underkastade obligatoriska BSE-tester befinner sig i en jämförbar situation skulle anses ha gjort gällande att dessa företag måste bära en specifik kostnad som företagen i andra sektorer inte måste bära, nämligen kostnaden för dessa tester, är syftet med detta argument inte att ifrågasätta den berörda åtgärdens selektiva karaktär, utan att rättfärdiga den.
- 116 Ett sådant argument ska underkännas, eftersom det är uppenbart otillräckligt för att styrka att skillnaden i behandlingen av olika företag, vilken infördes genom den berörda åtgärden, är motiverad mot bakgrund av det berörda kostnadssystemets art och struktur.
- 117 Med hänsyn till det ovan anförda delar tribunalen kommissionens bedömning att den berörda åtgärden var selektiv i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
- 118 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde delgrunden.

Den femte delgrunden: De system för finansiering av obligatoriska BSE-tester som är i kraft i övriga medlemsstater är inte relevanta vid bedömningen av villkoret om selektivitet

- 119 Konungariket Belgien har gjort gällande att kommissionen i skälen 91 och 92 i det angripna beslutet fann att det var fråga om en selektiv fördel efter att ha konstaterat att den berörda åtgärden kunde leda till en snedvridning av konkurrensen i förhållande till företagen i sådana medlemsstater där de

obligatoriska BSE-testerna finansierades på ett annat sätt än i Belgien. Villkoret om selektivitet kan enligt nämnda medlemsstat emellertid bedömas enbart i förhållande till sådana företag som omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som vidtagit den berörda åtgärden.

- 120 I repliken har kommissionen medgett att det vid bedömningen av huruvida det föreligger en selektiv fördel inte är relevant att beakta de skillnader som finns mellan medlemsstater såvitt avser den utsträckning i vilken de bidrar till finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna. I detta sammanhang har den preciserat att den mening i skäl 92 i det angripna beslutet som Konungariket Belgien har anmärkt på rör bedömningen av huruvida det föreligger snedvridningar av konkurrensen, inte huruvida det föreligger en selektiv fördel.
- 121 Tribunalen påpekar härvid först och främst att skäl 92 i det angripna beslutet återfinns under punkt 5.1.2., med rubriken ”Selektiv fördel för ett företag”, och inte under punkt 5.1.3. i beslutet, som har rubriken ”Snedvridning av konkurrensen och effekterna på handeln inom unionen”.
- 122 Vidare framgår det entydigt av lydelsen i skäl 92 i det angripna beslutet att kommissionen prövade om villkoret avseende selektivitet var uppfyllt:
- ”I detta fall gynnar den statliga finansieringen av BSE-tester på nationellt plan endast en viss sektor, dvs. den som föder upp sådana djur som omfattas av BSE-tester. På gemenskapsnivå ger den statliga finansieringen, eller finansieringen med statliga medel, av [dessa tester] för belgiska företag en fördel för dessa företag jämfört med deras utländska konkurrenter för vilka finansieringen av [samma tester] inte sker med statliga medel.”
- 123 Kommissionen har således fel i sitt påstående att jämförelsen i skäl 92 i det angripna beslutet mellan situationen för mottagarna av det berörda stödet och situationen för de företag i övriga medlemsstater som inte mottar stödet, avser bedömningen av snedvridning av konkurrensen.
- 124 Det framgår av rättspraxis att bedömningen av villkoret i artikel 107.1 FEUF avseende påverkan på handeln mellan medlemsstaterna ska göras utifrån huruvida en medlemsstats företag eller produktion gynnas jämfört med andra medlemsstaters företag eller produktion. Bedömningen av selektivitetsvillkoret, som återfinns i artikel 107.1 FEUF, kan dock endast göras med avseende på en och samma medlemsstat och kan endast göras genom en analys av skillnaden i behandlingen av olika företag eller olika typer av produktion inom denna stat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 november 2004, Spanien/kommissionen, C-73/03, EU:C:2004:711, punkt 28).
- 125 I det aktuella fallet gjorde kommissionen fel vid bedömningen av villkoret om selektivitet genom att hänvisa inte enbart till en skillnad i behandlingen av de företag som omfattas av lagstiftningen i en viss medlemsstat, utan även till en skillnad i behandlingen av företagen i en medlemsstat och företagen i andra medlemsstater (se ovan punkterna 121 och 122).
- 126 Emellertid motiverar övriga skäl i det angripna beslutet, särskilt den första meningen i skäl 92, även utan det felaktiga skälet bedömningen att den berörda åtgärden är selektiv, vilket framgår av punkterna 104–117 ovan. Kommissionens fel kan under dessa omständigheter inte påverka det angripna beslutets lagenlighet.
- 127 Med hänsyn till det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den femte delgrunden, eftersom denna delgrund är verkningslös.

Den tredje delgrunden: Avsaknad av överkompensation

- 128 Konungariket Belgien har gjort gällande att finansieringen av de obligatoriska BSE-testerna genom statliga medel aldrig översteg den verkliga kostnaden för testerna, vilket innebär att det inte kan ha förelegat någon överkompensation för de stödmottagare som angetts i det angripna beslutet.
- 129 Konungariket Belgien har dessutom påpekat att de laboratorier som genomförde de obligatoriska BSE-testerna "fick" ett marknadspris för sina tjänster och valdes ut enligt ett öppet och icke-diskriminerande anbudsförfarande.
- 130 Kommissionen anser att talan inte kan bifallas såvitt avser denna delgrund.
- 131 Tribunalen erinrar om att det följer av artikel 44.1 i rättegångsreglerna att den ansökan varigenom talan väcks ska innehålla en kortfattad framställning av grunderna för talan. Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. Ansökan ska av den anledningen klart uttrycka vad grunden för talan består i, vilket innebär att enbart en abstrakt redogörelse inte uppfyller kraven i rättegångsreglerna (dom av den 12 januari 1995, Viho mot kommissionen, T-102/92, REG, EU:T:1995:3, punkt 68). Motsvarande krav gäller när en anmärkning anförs till stöd för en grund (dom av den 14 maj 1998, Mo och Domsjö/kommissionen, T-352/94, REG, EU:T:1998:103, punkt 333).
- 132 I syfte att säkerställa rättssäkerheten och en god rättskipning kan en grund dessutom endast tas upp till sakprövning om de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som denna grundas på, åtminstone kort men på ett konsekvent och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 20 oktober 2000, RJB Mining/kommissionen, T-110/98, REG, EU:T:2000:239, punkt 23 och där angiven rättspraxis, samt dom av den 10 april 2003, Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services/kommissionen, T-195/00, REG, EU:T:2003:111, punkt 26).
- 133 I det nu aktuella fallet har Konungariket Belgien i ansökan inte tillräckligt klart formulerat sin delgrund avseende att det inte har förekommit någon överkompensation. De argument som anförts i ansökan till stöd för denna delgrund uppfyller heller inte kraven på klarhet och precision i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna. Konungariket Belgien har nämligen inte förklarat hur den påstådda avsaknaden av överkompensation skulle kunna innebära att den berörda åtgärden inte medförde en selektiv ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
- 134 Med hänsyn till ovanstående ska den tredje delgrunden avvisas.
- 135 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas i någon del.

Rättegångskostnader

- 136 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Konungariket Belgien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Belgien har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 mars 2015.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	2
Förordning nr 999/2001	2
TSE-riktlinjerna	2
Bakgrund till tvisten	3
Förfarandet vid kommissionen	3
Det angripna beslutet	4
Förfarandet och parternas yrkanden	7
Rättslig bedömning	7
Upptagande till sakprövning	7
Prövning i sak	9
Den andra delgrunden: Finansieringen av obligatoriska BSE-tester har inte varit föremål för harmonisering	9
Den första delgrunden: Stödet har inte minskat någon kostnad som normalt belastar ett företags budget	10
Den fjärde delgrunden: Den berörda åtgärden är inte av selektiv karaktär	13
Den femte delgrunden: De system för finansiering av obligatoriska BSE-tester som är i kraft i övriga medlemsstater är inte relevanta vid bedömningen av villkoret om selektivitet	14
Den tredje delgrunden: Avsaknad av överkompensation	16
Rättegångskostnader	16